

se s tem prepričali, da je resnično v Slovencih veselje, da so takega gospoda izvolili za sedež cerkve Labudske. Bilo je po tem krasno gostovanje, h kateremu so kardinal tudi vsih 12 slovenskih duhovnikov povabili. Leti gospodje nemorejo dovolj dopovedati, kakó ljubeznjivo in prijazno da so preosvečeni kardinal, metropolit in knez Švarcenberg jih sprijeli. Ti duhovniki iz Slovenije so bili sledeči: dekani gosp. Koren, Staroterški, gosp. Urek, Skališki, gosp. Žuža, Slovenbistriški, gosp. Galuf, Vozeniški, gosp. Predovnik, Žavcki, gosp. Vodušek, vodja šolski v Celji, za tem gosp. Novak, fajmošter, pri sv. Martinu poleg Slov. gradca, gosp. Plevnik, gosp. Sdovšek, gosp. Novak, gosp. Perko, in gosp. Plaskan. Naj starejši izmed njih gosp. dekan Pridovnik, obče spoštovani mož, so pri ti svečanosti v izverstni latinski besedi očitno v cerkvi pred kardinalom na znanje dali veliko veselje in hvaležnost, katero Slovenci občutijo nad izvoljenjem novo izbranega, Slovincam takó milega dušnega pastirja. Na to so sam kardinal tudi po latinsko odgovorili, da se Oni sami s Slovenci vred radujejo, in le želijo naj bi vsegamogočni Bog novoposvečenega kneza vladika mnogo let ohranil k časnemu in večni sreči Labudske cerkve in k veselju vsih Slovincov.

Novoposvečeni knezo-škof so se podali 7. Maliga serpana na pot proti domu. Iz Celovca so se peljali Jim do Verbe (Velden) na proti kanonik Kerški, gosp. Witzeling in gosp. Pikel, uni vodja, ta pa spiritual v Celovski duhovščini. Od tod je šlo proti Celovcu. Ko se pripeljejo poleg Celovškega jezera blizu Porečan, se je začelo streljanje, da je bilo kaj. Pred gradom v Porečah so jih sprejeli gosp. benediktinarki in se peljali vsi poredama v Celovec zvečer 9. Maliga serpana. Tukaj so ostali pri Celovškemu ljubljenskomu knezo-škofu Vojtehu Lidmanskemu cele tri dni; so šli k izpraševanju bogoslovskemu in so sprijemali gospodo Jih objiskavajočo. V nedeljo so nekterim izmed svojih bogoslovcev perve blagoslove (žegne) delili, in se še pred pol dnem 12. Maliga serpana iz Celovca dalje peljali. Na meji Labudske škofije je čakalo mnogo ljudstva svojega novoposvečenega knezo-škofa, 16 voz gospode, duhovske in svetovne, Velkovški prošt, dekan Tinski gosp. Belbič (Welwich). Pri vsih bližnjih cerkvah so zvonili, s hribov pa streljali. V Velkovec so prišli tudi duhovniki Pliberške dekanije; pri cesti so čakali kjer bodi duhovniki s svojimi sosesčinami, takó tudi v Grebinji. Za Grebinjem so čakali duhovniki iz Vošperske dekanije, na verhu grebinskega hriba je bila gospoda iz samega Svet-Andreža v svojih kočijah, zunaj mesta je stala šolska mladina z učitelji in mestnjani, pri mestnih vratih gospodje duhovniki stolne cerkve. —

(Konec sledi.)

V spomin Porcjunkule.

Porcjunkula je latinsko ime in pomeni v slovenskem jeziku „kosčik“. Pervo ime porcjunkula izvira pa od kosčika polja poleg mesta Asisi na Rimskem, kjer je stala sv. Frančiška Asisa, začetnika Frančiškanarskiga reda, prva cerkev, ki s kloštram vred še zdej stoji in kamor je ljudstvo na božjo pot hodilo. Ta cerkev je bila v leti 1211 sv. Francisku podarena, tu se je začel red sv. Frančiška in od tod izvira navadno praznovanje po cerkvah Frančiškanarskiga reda 2. dan Velikiga serpana.

(Univ. Lex. tom. XXVIII.)

Arabski pregovori.

Nore se spozná po letih šestih znamenjih: Jezi se brez vzroka; govori nepotrebno; vsakimu vse zaupa; svoje misli in namere nemarno razodene; hlepí po rečéh, ki niso za-nj; ne zná ločiti prijatla od neprijatla.

Tisti ni človek, kteriga jeza gospodari.

Tri reči se samo v tréh zadévah spoznati dajo: Junak se spozná v vojski; pameten ob času jéze; prijatelj v potrebi.

(Podunavka).

Oznanilo družbe sv. Florjana.

Vsim hišnim gospodarjem Verhniškiga kantona se da na znanje: de po vikšim povelji od sedaj gosp. Peter Leskovic v Ljubljani asekurancijo tudi za Verhniški kanton oskerbljuje. Posébni dnevi bojo odločeni in ob svojim času po gosposkinim klicu oznanjeni, kadar bo imenovani komisár asekurancije na Verhniko prišel, letne plačila pobirat in druge asekurancijske opravila opravljat; takrat naj vsi zavaranci svoje letne plačila v gosposkino hišo na Verhniko pernesejo; takrat naj se pa tudi oglasijo vsi posestniki, kateri želijo vnovič svoje poslopja proti ognju zavarovati. Razun postavljenih dni pa zamorejo tudi zavaranci Verhniškiga kantona vsak dan v pisarnici c. k. kmetijske družbe v Ljubljani asekurancijo opraviti, kar kmetovavcam iz Horjula, Zaklanca, Verzdence, iz Polhoviga Gradca, iz Podpeči, in iz družih bližnjih sosesk ne bo težko stalo, kér po družih opravkih pogostoma v Ljubljano hodijo.

Posebno skerb naj imajo zavaranci zanaprej, de bojo vselej zadnji čas do konca mesca Sušca, to je en teden po sv. Jožefu letno plačilo odrajtali, kér bi sicer po postavah po pretečenim Sušcu, če bi jih med tem nesreča ognja zadela, povračilo zapadli.

Tisti, kateri letašnjiga plačila še do zdaj odrajtali niso, naj ga prinesejo ali pošljejo v Ljubljano v imenovano pisarnico, ki se znajde tikama za hišo c. k. deželnega poglavarstva (ali za lontovžam).

Smešna vganjka.

Peter je na hribu sedel in pa

Žvižga: pa

Peter ni

Žvižgal;

Peter je le na hribu sedel in pa

Žvižgal.

Kakó je to?

Znajdba vganjke v poprejšnjim listu je:

P o p.

Današnjemu listu je perdjana 17. doklada.

Žitni kup. (Srednja cena).	V Ljubljani		V Krajnju	
	1. Velikiga serpana.		27. Maliga serpana.	
	gold.	kr.	gold.	kr.
1 mernik Pšenice domače....	1	57	2	—
1 » » banaške...	2	10	2	14
1 » Turšice.....	1	3	1	8
1 » Soršice.....	—	—	—	—
1 » Reži.....	1	25	1	25
1 » Ječmena.....	1	10	—	—
1 » Prosa.....	1	11	1	18
1 » Ajde.....	1	6	1	18
1 » Ovsu.....	—	46	—	51

DOKLADA 17,

h 31. listu krajskih kmetijskih in rokodelskih Novic. 1846.

Kdor želi, kako oznanilo v *Doklado* natisniti in Novicam perdjati, plača za vsako verstico z navadnimi srednjimi čerkami 3 kr., če oznanilo le enkrat natisniti da; dvakrat 4 kr. in trikrat pa 5 kr.

(44.) **Oznanilo.**

Ravno zdej je pri meni na svetlo prišla:

(1) tretjič: *Dobre svete kmetam*; četertič: *Pomočke za gospodarje in gospodinje*;

petič: *Odperto pismice Novic na veliko letašnjo pratiko*;

šestič: *Tarifo štempeljnev.*

Sklep pratike je: *Vošilo za novo leto.*

Kér je pratika za nar prostejšiga kmeta namenjena, je pisana s *starimi čerkami*; samó „odperto pismice Novic“ je v *novim* že navadnim pravopisu zloženo.

Dobí se pa tudi pri meni

sama prva pòla

imenovane velike, od c. k. kmetijske družbe na svetlo dane pratike pod imenam:

Nova pratika sa leto 1847.

Cena je 5 krajzarjev.

Ta pratika obseže vse to, kar smo poprej od *perve pòle* velike pratike na znanje dali, namreč *navadno pratiko*, *mraknenje sonca*, *mesčine nebne znamenja*, *spreminje lune*, *vganjke in nedeljske evangelje*.

Naj torej vsakdo, ki novo pratiko mojiga natisa kupiti želi, pogleda na njeno lice, kjer besede stojijo, ki jo od vsake druge pratike ločijo, namreč:

Natisnil in založil Jožef Blaznik.

Oboje pratike mojiga natisa ima na prodaj udi gosp. *Jošef Gajger* v Celji.

Jožef Blaznik,

v Ljubljani na Bregu Nr. 190.

Od leta do leta se po Slovenskim bolj razširjuje „**Velika Pratika**“, ki jo visoko častitljiva Ljubljanska c. k. kmetijska družba na svetlo daja, in ktere ne kupuje samo kmet, ampak tudi obilno slovenska gospòda.

Ni tedej treba njeno vrednost na dolgo in široko razlagati, torej oznanim častitim bravcam le *obsežek* nove pratike, s katerim se jim bo sama nar bolj priporočila.

Velika pratika ima dve pòli:

Perva pòla obseže *navadno pratiko* za celo leto z vsimi perstavki, ki jih bravec hoče vsak dan iz pratike zvediti, to je *mraknenje sonca*, *mesčine nebne znamenja*, *spreminje lune*, in kar se v nobeni pratiki ne sme pogrešati, akoravno je gotova laž, namreč: *prerokovanje vsakdanjiga vremena*. Vsak mesec daje tudi dve *vganjki* za kratek čas. — Na koncu *perve pòle* so oznanjeni *evangelji* za *vsako nedeljo*, s kterimi se je lanjska pratika bravcam prav zlo prikupila.

Druga pòla velike pratike obseže *pervič*: Semnje na *Krajskim*, *Štajerskim*, *Koroškim*, *Goriškim* in *Reškim primorji*; *drugič*: *Napeljevanje za napravo drevesnih sadiš po vaseh*;

(46.)

(1)

Pri *Janezu Giontinitu*, bukvarji v *Ljubljani* je na prodaj:

Ravno zdej na svetlo dana in práv lično izobrazena podoba

Svetiga očeta Rimskiga papeža

PIJA IX.

En natis na lepim papirji velja 1 gold.

(45.)

Oznanilo hrovaških knjig.

V tiskarnici *Mareniča* so na svetlo prišle in so v *Ljubljani* pri *Janezu Giontinitu*, bukvarji na prodaj sledeče bukve v hrovaškim jeziki:

Dramatički prevvoddi za narodno kazalište.

Izdao *Ili a Rukavina Ljubčki*. 2 zvezaka - 1843 in 1844.

Prevvoddi prvoga svezaka so: *Sernac ili nedušni krivci*. Šaljivi činokkaz u tri dila od Augusta od Kocebua. — *Stari izvoznik Cara Petra III.*, istinita prippovist od Aug. od Kocebua. — *Branitelj*, veseli čin u dva dila; iz Krajnskoga „*Varh, der Vormund*“ od Andreja Smoleta.

Prevvoddi družiga svezaka so: *Korsikanci*, činokkaz u četiri razdiljenja, pisao August od Kocebue. — *La Peyrouse*, činokkaz u jednomu dilu, pisao August od Kocebue. —

Vsak zvezek veljá 40 kr. srebra.

Napputjenja za delotvorno življenje. Iz nimačkoga preveo *Ili a Rukavina Ljubčki*. 1845.

Zapopade ta knjiga na 112 straneh 261 lepih pregovorov iz mnogih nemških modroslovcov ali filozofov.

Kroatische Abänderungs- und Abwandlungsformen nebst den Regeln der Aussprache und Rechtschreibung. Grammatisch verfasst von Elias Rukavina von Liebstadt k. k. Oberlieutenant. Triest 1843. Cěna 1 gold. 12 kr. srebra.

Ki se hrovaškiga jezika naučiti želé, bi vtegnili v ti knjigi dober pomoček najti.

(42.) Pri meni so na prodaj: (8)

Pridige

na vse nedélje celiga keršansko-katólški-ga cerkveniga léta.

Zložil in na svetlo dal Anton Šerf. 2 Zvezka. V Gradci 1835. Natisnjene in založene pri J. A. Kienreih.

Gospod Šerfove pridige so takó lepe, polne pobožniga duhá in poveljavne, de jih vsakimu, posebno pa častitljivi duhovšini priporočim. Če se pa pomisli, de se dvoje bukve, vsake po 500 strani debele za 1 gold. in 40 kraje. kupiti zamorejo, bi zavoljo nizke cene preveč bilo, jih še dalje priporočevati.

J. Giontini,
bukvar.

(39.)

Pri *Janezu Giontinitu*, bukvarji v *Ljubljani* Nro. 237 na vélikim tergu, so naslednje bukve na prodaj:

Kratke pridige na vse nedélje in svetke celiga leta. Vkup spravljene in vùn dane od An-

tona Krempina, fajmoštra per sv. Trojici male Nédle zdol Radgone. Pervo in drugo leto, v treh razdelkih. V Gradci 1846. Veljajo 1 gold. 20 krajcarjev

Volkmera Leop., *Fabule in Pesmi*. S kratkim Volkmerovim življenjem, na svetlo dal A. F. Murko. V Gradci, vezane veljajo 15 kraje.

Navuk v peldah. Lepe zgodbe in koristne povesti za otroke od P. Ilga Jajsa. S kípam. V Gradci, vezane veljajo 16 kraje.

Dogodivšine Stajarske zemlje. S posebnim pogledam na Slovence. Spisal Ant. Kremp. V Gradci 1845. Vezane veljajo 1 gold.

Povabim tedaj častitljivo duhovšino in vse pobožne Slovence jih priti h meni kupit.

(35.)

(2)

V založbi *Janeza Giontinita*, bukvarja v *Ljubljani* je na prodaj:

Molitev za ohranjenje nedolžnosti

pred podobo presvete device Marije in dve besedi svarijoče ljubezni iz Jezusovih ust, keršanski mladosti.

Lepa molitev, ktera se mladosti obojiga spóla priporóča, veljá 3 kr. Dvanajst skup jih veljá le 30 kr. Na prodaj so tudi: V Celji pri Gajgerji, v Marburgu pri Fr. Lajerji, v Radgóni pa pri Weitingerji.